

Reizen met de natuur 10

Door: Christel van Asten

Vorige maand schreef ik over het eerste deel van onze reis door Portugal. We reden met onze camper eerst helemaal naar Noord-Portugal, waarna we zijn afgezakt naar het warme zuiden. Helaas voor ons was het zuiden deze keer helemaal niet zo warm... Waar we gehoopt hadden op een flinke dosis zon, kregen we vooral heel veel regen!

Water en zout

Portugal blijkt, tot onze verrassing, best wel wat weg te hebben van Italië! Op zoek naar een overnachtingsplaats kwamen we terecht in het gezellige stadje Aveiro. In het stadje waren een aantal kanalen uitgegraven, waarin allemaal kleine bootjes voeren die zo uit Venetië leken te komen! In het stadje was een groot aantal huisjes in de felste kleuren betegeld, iets typisch Portugees, wat het stadje een heel gezellig uiterlijk gaf. En dan al die bootjes erbij...

Na even rondgewandeld te hebben besloten we om een boottochtje te maken. Het was wel een bijzondere ervaring. Het voorstevan van het bootje was heel lang en slank, wat er mooi uitzag maar geen enkel nut bleek te

hebben. Sterker nog, zodra we begonnen met varen, werd die eraf gehaald, omdat we anders niet onder de bruggetjes door zouden passen!

Iedere keer dat we onder een bruggetje doorvoeren schrokken we ons een hoedje, omdat de kapitein steeds op een oude trompet blies om duidelijk te maken dat we eraan kwamen. De bruggetjes waren gebouwd op maar één bootje tegelijk...

Een paar dagen later parkeerden we de camper op een parkeerplaats vlak bij de zoutpannen van Figueira da Foz.

Je kon er door de zoutpannen wandelen en een klein museum bezoeken, wat we erg leuk vonden.

De vrouw van het museum vond het heel erg leuk dat we thuisonderwijs kregen en heeft ons een zeer gedetailleerde rondleiding door het museum gegeven en uitgebreid al onze vragen beantwoordt.

Ze heeft ons ook mee naar buiten genomen en ons de zeekraal laten zien die bij de zoutpannen groeit en ook een andere plant waarvan ik de naam niet ken.

De zeekraal was nog heel klein, zo'n twee centimeter groot, maar smaakte al heerlijk! Zeekraal is niet alleen lekker, maar ook nog eens supergezond; het versterkt het immuunsysteem, werkt ontstekingsremmend en bevordert de werking van de lever.

Reuzengolven

Na de zoutpannen gingen we naar het plaatsje Nazaré, een dorpje met een wereldberoemd strand. Nazaré staat namelijk bekend als het strand met de hoogste golven ter wereld. Het hele jaar door zijn de golven indrukwekkend hoog, met een record van ongeveer dertig meter! Het is dan ook niet vreemd dat het strand enorm in de trek is bij surfers...

De golven waren echt indrukwekkend hoog. Ik denk dat ze drie á vier meter hoog waren. Het was erg leuk om te zien hoe de surfers door de tunnel van de golf surften en, als ze eruit schoten, afsloten met een salto. Wat zijn mensen eigenlijk klein, als je ziet hoe groots en indrukwekkend de natuur kan zijn...

De volgende ochtend gingen we nog even kijken en er bleek dat er een surfwedstrijd aan de gang was. Er waren tribunes op het strand neergezet en het werd live uitgezonden in verschillende landen. Ik vond het minder indrukwekkend dan de vorige dag, omdat de surfers nu heel lang bleven wachten op 'de perfecte golf'.

Wel gaaf om te zien waren de waterscooters, die als taak hadden de surfers nadat ze naar

het strand waren gesurft weer terug te slepen naar hun positie achter de golven. De scooterbestuurders hadden veel plezier; ze voeren recht door de golven heen, waarbij ze steeds bijna verticaal kwamen te staan!

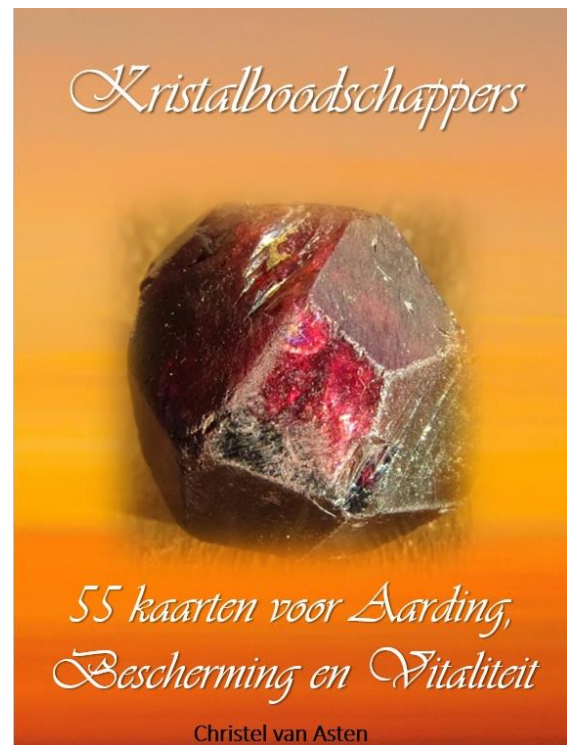
Thuisonderwijs

Ook terwijl we reizen leren we gewoon door. Niet alleen van wat we onderweg allemaal meemaken, maar we hebben ook schoolspullen die we kunnen gebruiken.

En ik ben natuurlijk bezig met het uitgeven van een kaartenset over kristallen!

Ik heb het laatste materiaal ingeleverd en ben meteen verder gegaan met foto's maken. Ik ga namelijk ook nog een tweede set uitgeven, volgend jaar waarschijnlijk. Omdat we niet weten wanneer we weer naar Portugal gaan, is het handig om foto's op het strand te maken, op de kliffen en andere typisch Portugese plekken. Zodra het licht goed was (lichte bewolking of zon) pakte ik een doosje met kristallen in en trok ik erop uit om te gaan fotograferen.

Er zitten hele mooie foto's bij en ik ben heel erg tevreden.

Ook heb ik de documenten die het boekje van de kaartenset gaan vormen, teruggekregen van de redactie om te kijken wat ze ermee hadden gedaan en of ik het ermee eens was. Het waren alleen maar spelfoutjes en ook niet heel erg veel gelukkig. Ik was erg

opgelucht, want ik had gevreesd dat de uitgever mijn teksten te lang zou vinden.

Gelukkig niet dus en ik heb de documenten direct diezelfde dag nog teruggestuurd (ik heb geleerd van mijn andere fouten op het gebied van te rustig aan doen!).

Nu wachten we op een offerte uit China voordat we verder kunnen en al het beeldmateriaal naar de studio kan.

Het proces heeft wel wat vertraging opgelopen, waar de set eerst begin mei in Nederland gearriveerd zou zijn (het wordt geproduceerd in China en vervolgens op de boot gezet) wordt dat nu half tot eind juni.

Nu is het dus wachten geblazen.

Ik hoop dat ik snel weer verder kan met het proces!

Storm, wind en regen

Na ons bezoek aan het indrukwekkende surfstrand bij Nazaré reden we door naar de Algarve, de provincie die helemaal in Zuid-Portugal ligt.

Hier hebben we anderhalf jaar op verschillende plekken gewoond, dus het leek ons erg leuk om alle bekende plekken weer even langs te gaan. Bovendien hadden we zin in wat zon, tot nu toe hadden we alleen maar een regenachtig, bewolkt Portugal gezien. Maar helaas werd het weer er niet veel beter op. Het waaide en regende bijna aan één stuk door, wat best veel lawaai maakt in een camper.

Probeer maar eens lekker te gaan slapen terwijl de regen keihard op het dak tikt en de camper continu van links naar rechts en weer terug beweegt, voortgedreven door de voortdurende wind...

Dit maakte het vinden van goede overnachtingsplekken niet gemakkelijker.

We wisten een paar prima plekjes, maar de ene helft daarvan was bovenop een klif (niet erg handig op zandkliffen die bij storm en harde wind gemakkelijk instorten) en de andere helft was ondertussen afgesloten of versierd met verreweg ons favoriete verkeersbord; verboden voor campers.

De plekken die we dan wel vonden en waar we niet door de politie werden weggestuurd, waren meestal nogal winderig gelegen.

Maar toch stonden we daar fijner dan op de speciale camperplaatsen, die in onze ogen meer lijken op een vrijwillige gevangenis dan een plek waar je vrolijk je campervakantie doorbrengt.

Maar na even zoeken hadden we dan toch een mooie plek gevonden, vlak bij het strand. We hebben er een heerlijke strandwandeling gemaakt en de volgende morgen vertrokken we weer. Een paar dagen later kwamen we er weer terug. Tot onze verbazing zagen we dat het hele strand volledig weggeslagen was! Er liep een houten wandelpad door de duinen, een halve meter boven de grond. Op sommige plaatsen liep het zeewater gewoon onder het wandelpad door! Op een wat hoger gelegen punt verlieten we het wandelpad en gingen de duinen over om even naar het strand te kijken. De zee kwam tot vlak voor de duinen en het weinige zand wat over was, was bedekt met een dikke laag schuim. Met verbazing realiseerden we ons dat, toen we hier een paar dagen geleden gewandeld hadden, er ongeveer dertig meter strand had gelegen met zo'n vijf meter hoogteverschil! Later realiseerden we ons hoe dit kon. Het was volle maan, wat springvloed veroorzaakte. Maar er was nog een oorzaak. Storm Felix was op komst...

Storm Felix

We hebben ook een paar keer overnacht in de stad Portimão op een groot verlaten grasveld. Hier stonden we mooi beschermt tegen de wind en af en toe scheen hier zelfs de zon! We zijn naar het strand van Portimão gefietst en kwamen tot de ontdekking dat ook hier de springtij flink aan het toeslaan was. Overal langs de kust van Portimão en bij de haven stond politie, er werden zelfs delen van de boulevard afgesloten! Toen we dichterbij kwamen zagen we waarom. Ook hier was het strand helemaal weggeslagen. Palm-bomen lagen op een grote hoop op de boulevard, met wortels en al, en bij de weinige die er nog stonden zag je dat de zee bijna al het zand tussen hun wortels vandaan had

geslagen, zodat ook zij op het punt van omvallen stonden.

Bij een wat hogere golf stroomde het water over de boulevard. Het was dwars door de glazen wand van een van de strandhuisjes geslagen en overal lagen houtresten en ander afval. Op onze hoede liepen we naar het beginpunt van één van de pieren, waar zich een groepje mensen verzameld had die het schouwspel gadesloegen. Zelfs de nationale televisie was er aan het filmen.

We zagen op het strand een strandhuisje helemaal scheefhangen. Telkens spoelden de golven er naar binnen en het huisje leek op het punt om het te begeven.

In de zee dreven stoelen, stukken golfplaat, dakpannen en andere dingen die blijkbaar van het strandhuisje afkomstig waren.

De pier bij de haven werd om de haverklap overspoeld en ook de vuurtorens, die aan het einde van de pieren in zee staken, verdwenen door de immense golven soms volledig uit het zicht. In de verte zagen we een klif met een klein gebouw erbovenop.

We schatten de klif op ongeveer dertig meter hoogte. Af en toe kwam er een golf die zó hard tegen de klif aanbotste, dat ze helemaal tot boven het gebouw opspatten!

De pieren, die normaal twee tot drie meter boven de zeespiegel uitstijgen, lagen bijna helemaal onder water en werden continu door golven overspoeld.

Wat een indrukwekkend gezicht.

We werden maar weer eens voorgesteld aan de immense kracht van de natuur.

We hebben meer dan een uur staan kijken.

Aan het einde van de middag kwamen we nog even terug en we zagen dat het strandhuisje volledig in elkaar was gestort.

In de krant van de Algarve lasen we dat er, in de twee weken dat we in de Algarve waren, twee tornado's waren geweest. En het weer zou nog meer verslechteren...

Voorspeld werd dat Storm Felix van vrijdag 9 maart tot zondag 11 maart het heftigst zou zijn. Dit wisten we toen nog niet, ik heb het pas daarna opgezocht. Vrijdag merkten we er nog niet veel van en zaterdag was het tot onze grote blijdschap heerlijk weer! We stonden een dag bij Guia, hetzelfde strand waar we voor het eerst de schade van de springvloed gezien hadden. De hele ochtend en middag hebben we heerlijk kunnen genieten van de zon. Rond de namiddag stapelden zich aan de horizon donkere, bijna zwarte wolken op. We schonken er niet veel aandacht aan en gingen de camper in, koken en eten. Toen we de vaat gedaan hadden, werd het ineens, vanuit het niets, leek het, pikke-donker. Het wolkenfront had ons bereikt. Kort daarna geselde een extreem harde regen de camper en de wind gierde en beukte tegen de camper aan. De camper stond niet met de neus, maar met de zijkant in de wind en dat resulteerde in dreunende klappen en een camper die flink hard heen en weer schommelde. In de camper hebben we een Koshi windgong hangen, handgemaakt in de Pyreneeën, die een sprankelend klingelend geluid voortbrengt. Heel leuk als we tijdens het rijden een beetje schommelen, maar als

hij ook flink klingelt terwijl we stilstaan... Dat, kan ik je vertellen, is echt eng. We gingen maar bij elkaar zitten en mam merkte op dat als we mochten omvallen, we maar moesten proberen om niet op elkaar te staan...

We konden niets anders doen dan wachten tot de windstoten af zouden nemen. Met het krantenbericht dat er die week twee tornado's in de regio waren geweest in ons achterhoofd was deze ervaring niet echt een pretje. Half en half verwachtte ik om elk moment door een zuigende wervelwind opgezogen te worden. Maar dat gebeurde goddank niet. De winden werden heftiger, toen bleven ze even stabiel en vervolgens begonnen ze weer af te nemen. Uiteindelijk ging de wind zelfs helemaal liggen. In totaal had het ongeveer een kwartiertje geduurd, maar het voelde alsof het oneindig lang duurde. Een half uurtje later begonnen de inktzwarte wolken over te waaien en tot onze verbazing bleek het nog geen nacht te zijn, maar waren we getuige van een prachtige zonsondergang.

Het was zó mooi- alsof er een sluier werd opgelicht. Op dat moment realiseerden we ons hoe nietig we als mensen eigenlijk zijn. Tegen zulk heftig natuurgeweld kun je niets doen, alleen maar wachten en hopen. Niets is krachtiger dan Moeder Natuur. Ik denk dat dit het voornaamste is wat wij tijdens onze reis door Portugal hebben geleerd. Ik wens jullie een heel fijne maand toe, zonder heftige stormen en weggeslagen stranden...

Christel
christel@essentialtogether.nl